Книга Рути 3

Рута на току в Вооза 1-5; Вооз бере участь у долі Рути 6-15; поворот до свекрухи 16-18

1 Сказала їй Ноема, її свекруха: “Доню моя! Чи не пошукати б тобі пристановища, щоб жилось тобі добре?

2 Таже ж Вооз, із наймичками якого ти була, наш родич. Он він тієї ночі має віяти на току ячмінь.

3 Вимийсь, отже, намастись та зберись у своє убрання й зійди на тік, але так, щоб він тебе не впізнав, поки не скінчить їсти й пити.

4 Якже він ляже спати, запам'ятай собі місце, де він ляже; потім підеш, відкриєш його ноги та й ляжеш там; а він уже тобі скаже, що маєш робити.”

5 Рута їй відказала: “Усе, що мені сказала, вчиню.”

6 Зайшла вона на тік і зробила все так, як звеліла їй свекруха.

7 А попоївши та випивши, розвеселився серцем Вооз, і пішов він та й ліг собі спати край копиці. Вона ж піді йшла тихенько, відкрила його ноги та й лягла там.

8 Опівночі прокинувся чоловік, озирнувсь навколо та й побачив, що біля стіп його лежить молодиця.

9 І спитав її: “Ти хто?” Вона ж відповіла: “Я Рута, твоя слугиня; простягни полу твоєї одежі над твоєю слугинею, бо ти - родич.”

10 Вооз сказав: “Благословенна будь, моя доню, Господом! Оцей останній твій вияв відданости ще кращий, ніж перший, бо не пішла ти слідом за хлопцями, чи то бідними чи багатими.

11 Тож, моя доню, не бійся: я вчиню для тебе все, що мені скажеш, бо всі люди в місті знають, що ти чесна жінка.

12 Воно й правда, що я - родич; але є ще ближчий за мене родич.

13 Переночуй цю ніч тут; а вранці, коли він тебе прийме як родич, то добре, нехай приймає; а коли не схоче прийняти, то я прийму тебе, як жив Господь! А тепер спочивай до ранку.”

14 І спала вона біля узніжжя його ложа до ранку, та встала вона раніш, ніж одне одного могли бачити, бо сказав Вооз: “Нехай ніхто не знає, що молодиця була на току.”

15 І мовив до неї: “Подай лишень твоє покривало, що на тобі, та подерж його добре.” Вона трималa, а він відміряв шість мірок ячменю, завдав їй на плечі, і вона пішла до міста.

16 А як прийшла до свекрухи, та спитала: “А що, моя доню?” Вона й оповіла їй усе, що зробив для неї той чоловік.

17 І додала: “Оці шість мірок ячменю він мені дав і сказав: Ти не повинна вертатись до твоєї

свекрухи з порожніми руками.”

18 Ноема ж їй: “Не турбуйсь, моя доню, аж поки не довідаєшся, що з того вийде; бо чоловік той не заспокоїться поки ще сьогодні не допровадить того діла до кінця.”